

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
23. september 2021

J nr. 2021-2587

Endeligt svar på KEF alm. del spm. 454

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af d. 17. juni stillet mig følgende spørgsmål 454 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 454

Hvad er ministerens holdning til at give kommunerne mulighed for at forpligte lodsejere eller ejere af solcelleanlæg til at afsætte midler til eventuel bortskaffelse af solcelleanlægget i det tilfælde, at ejeren går konkurs?

Svar

Jeg har forelagt Energistyrelsen spørgsmålet om, hvilke regler der i dag eksisterer på området. Energistyrelsen har sendt nedenstående svar, som jeg kan henholde mig til:

"Etablering af solcelleanlæg kræver tilladelse efter elforsyningslovens § 11, såfremt anlægget er over 10 MW. Såfremt anlægget er over 25 MW, kræver det yderligere en elproduktionsbevilling efter elforsyningslovens § 10. Der kan som følge af elforsyningslovens § 12 fastsættes vilkår i tilladelser efter § 11 og bevillinger efter § 10 om, at ejeren stiller sikkerhed for nedtagning af anlæg. I praksis stilles vilkåret om sikkerhedsstillelse for nedtagning alene i bevillinger, dvs. for store solcelleanlæg over 25 MW.

Ved sikkerhedsstillelse skal elproduktionsvirksomheden dokumentere, at den har økonomi til at kunne afholde de udgifter, som er forbundet med nedtagning af anlægget, oprensning af jord m.v., når virksomheden ophører. Det skal dokumenteres, at der er tilstrækkelige midler til reetablering af solcelleanlæg senest 10 år efter idriftsættelsen".

Den fysiske planlægning for solcelleanlæg reguleres i medfør af planloven, som ligger inden for indenrigs- og boligministerens ressort og administreres af Bolig- og Planstyrelsen. Bolig- og Planstyrelsen oplyser, at:

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

”Kommunerne har mulighed for at fastsætte betingelse om nedtagning af tekniske anlæg, såsom solcelleanlæg, efter endt drift som led i kommunernes fysiske planlægning. Det kan ske i enten en landzonelokalplan, jf. planlovens § 15, stk. 4, eller en landzonetilladelse, jf. planlovens § 35, stk. 1 og § 55. Ved planlægning for mindre anlæg kan planlægning ske på baggrund af landzonetilladelse. I almindelighed vil planlægning for store solcelleanlæg dog udløse lokalplanpligt, jf. planlovens § 13, stk. 2.

Når der er foretaget offentlig bekendtgørelse af en lokalplan, må der ikke retligt eller faktisk etableres forhold i strid med planens bestemmelser, jf. planlovens § 18. Betingelser, der er knyttet til en landzonetilladelse, er bindende for ejere og indehavere af andre rettigheder over ejendommen uden hensyn til, hvornår retten er stiftet, jf. planlovens § 55. Kommunalbestyrelsen lader betingelser af varig interesse tinglyse på ejendommen på ejerens bekostning.

Kommunalbestyrelserne kan håndhæve en nedtagningsforpligtelse, som er fastsat i en landzonelokalplan eller landzonetilladelse, gennem planlovens § 63. Det påhviler den til enhver tid værende ejer af en ejendom at berigtige et ulovligt forhold.”

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen